

HANG ĐÁ NOEL của GIA ĐÌNH TÔI

Lời tâm tình của tác giả: *“Tôi tự thâm nhủ: Mình cần phải xét lại những hành động cá nhân và tâm hồn của mình, để có thể can đảm, bỏ được những cọng rơm vào máng cỏ cho Chúa ấm áp trong Mùa Giáng Sinh”*

Chuyện Làm Hang Đá (Xmas Stable)

Vào thuở thiếu thời, gia đình tôi sống ở miền quê, trong một xứ

đạo toàn tông, nơi vùng dinh điền Cái Sắn thuộc giáo phận Long Xuyên.

Hàng năm cứ đến mùa Noel là anh em chúng tôi làm hang đá để đón mừng Chúa Giáng Sinh.

Chúng tôi ra bờ ao (đìa), lấy đất sét nặn lên một bộ tượng gia đình Thánh Gia, Chúa Hài Đồng mới sinh, nằm trong máng cỏ, cùng với ba ông Vua và các mục đồng, chiên, lừa, bò.

Ở miền quê, trâu bò thì chúng tôi chăn dắt hàng ngày, nên nhìn thấy thế nào, thì nặn ra các pho tượng cũng gần giống hình thù như những con vật bình thường vậy, tuy nhỏ hơn.

Vì nhà nghèo, chúng tôi không có dịp được lên thành phố mua các bộ tượng Noel, nên đành rủ nhau, nặn đại những pho tượng nhỏ, cỡ 3 hay 4 tấc chiều cao, sau đó đem ra phơi nắng ngoài trời cho khô, cứng lại, rồi lấy mực màu của học trò sơn phết lên, tạo ra những bộ quần áo màu mè sặc sỡ cho các pho tượng, cũng giống như những trang phục của dân Do Thái khi xưa.

Với “Cây Nhà Lá Vườn” do hoa tay của anh em chúng tôi, nên các pho tượng nhìn cũng không đến nổi tệ.

Sau đó chúng tôi ra bụi tre, chặt những cành nhỏ đem về, dựng lên thành một căn lều tranh, rồi ra đồng rơm, lấy rơm và cỏ lợp mái lều, dùng giấy của các bao xi măng cuộn lại làm đá.

Vì không có sơn, nên những cục đá của chúng tôi đặt chung quanh lều tranh đều là những cục đá giấy màu xám xi măng.

Nhờ những có những cây hoa kiểng nhỏ, nhặt từ ngoài vườn đem về, đặt chung quanh và 2 cây chuối để trước lều của hang đá che đi, nên nhìn cũng giống như một căn lều lý tưởng, chỉ không có những sợi dây kim tuyến hoặc những trái bóng tròn lóng lánh, ánh màu sắc như những căn lều trang trí hang đá Noel hiện đại của các nhà giàu thời nay.

Sau khi hoàn tất hang đá, bạn bè của chúng tôi và nhiều người lớn đến xem, mỗi người cho một ý kiến phê bình.

Ông chú của tôi, đưa ra một ý kiến có vẻ thần học, cũng hay hay, ông biểu chúng tôi: Nay tội bay! Khi nào tới Lễ Thánh Gia Thất

thì tụi bay phải đổi tượng Chúa Hải Đồng nghe chưa!. Tụi bay phải nặn thêm Đức Mẹ bế Chúa Con, để thay thế Chúa Hải Đồng nằm trong máng cỏ chứ.

Sau Noel 7 ngày, là lễ Thánh Gia Thất, rồi đến Lễ Hiện Linh mà Chúa Hải Nhi cứ nằm trong máng cỏ, thì có người lại biểu là Chúa Con sinh ra yếu ớt quá, cứ nằm trong máng cỏ hoài, hông có nhúc nhích, chắc Chúa có vấn đề gì rồi. Thế là mọi người cùng cười.

Thực hiện xong hang đá, anh em chúng tôi bàn với nhau: Chú của mình nói cũng có lý đấy!! Rồi chúng tôi lại rủ nhau ra bờ ao lấy đất sét, nặn thành pho tượng Đức Mẹ bế Chúa Con, sau đó đem ra phơi nắng cho khô, cũng sơn sơn, phết phết trên bộ áo Đức Mẹ cho đẹp, cất đi để dành đến ngày Lễ Thánh Gia Thất thì đem ra đặt trong hang đá, trưng bày thay thế tượng cũ.

Thường thường thì hang đá của gia đình chúng tôi bắt đầu khởi công từ ngày 15 tháng 12 và trưng bày cho đến qua ngày Lễ Chúa Hiện Linh hoặc đến ngày Lễ Chúa chịu phép rửa, anh em chúng tôi mới dọn dẹp.

Vì đến ngày Lễ Hiện Linh chúng tôi còn phải trình làng ba Ông Vua, còn gọi là ba nhà Đạo Sĩ Tiên Tri đem quà tiến dâng cho Chúa nữa chứ.

Ông Vua da đen thì em tôi lấy lọ nôi vẽ thành cái áo, còn cái khăn quấn trên đầu thì quét màu đỏ, mặt đen, răng trắng, môi đỏ trông rất nổi.

Sau khi anh em chúng tôi thiết kế, hoàn tất hang đá xong như mọi năm, thì Bố tham gia vào.

Vào thời điểm đó Bố tôi đang làm Chánh Trương của giáo xứ. Bố tôi gọi cả gia đình vào xum họp, rồi cùng tâm tình bàn thảo. Bố tôi đề nghị với anh em chúng tôi, không được trải rơm vào trong máng cỏ của Chúa trước, hãy để Chúa nằm trơ trọi trong hang đá cái đã, rồi từ từ mình trải rơm sau.

Bố giải thích:

“Các con làm hang đá rất có ý nghĩa trong mùa Giáng Sinh. Bố thích lắm, nhưng năm nay Bố đề nghị cả gia đình chúng ta, mỗi người cùng góp một bàn tay, làm máng cỏ cho Chúa.

Nào!! Bây giờ các con tạm thời để một bó rơm ở ngoài hang đá và cứ để Chúa nằm trơ trọi trong máng cỏ trước đi. Sau đó mọi người trong gia đình chúng ta, kể từ Bố trở xuống cho tới thằng út.

Bố tôi liếc qua, liếc lại rồi nói tiếp: Kể cả Mẹ mày nữa. “Nếu ai làm bất cứ việc gì tốt lành, nói ít, hoặc không nói hành, nói xấu người khác, thì hãy tự đến bó rơm. Lấy một cọng rơm bỏ vào trong hang đá làm máng cỏ cho Chúa.

Còn ai mà làm điều gì xấu, thì cũng tự động đến hang đá, lấy một cọng rơm, trong máng cỏ bỏ ra ngoài.”

Chúng ta làm như vậy, xem trong suốt Mùa Giáng Sinh, cả gia đình chúng ta, có bỏ đủ rom vào hang đá làm máng cỏ cho Chúa được ấm hay không?

Nếu cả gia đình chúng ta cố gắng bỏ được thật nhiều rom vào máng cỏ, thì sẽ làm cho Chúa êm ấm trong suốt mùa Đông giá lạnh. Tâm hồn chúng ta sẽ thanh thoi.

Còn nếu chúng ta không bỏ đủ rom cho Chúa ấm, thì mọi người sẽ cần phải xét lại tâm hồn và hành động hàng ngày của mình..

Nghe ra có lý, tôi rất mừng! Nên mỗi buổi sáng thức dậy, tôi sốt sáng đọc kinh, sau đó đến gần hang đá lấy một cọng rom bỏ vào máng cỏ.

Ăn sáng xong, tôi vòng tay thưa Bố, Mẹ rồi cắp sách đi học. Chiều về, tôi cất cặp sách vào kệ, vội vã chạy đến đứng trước hang đá gõ đầu, gõ tai, nhìn Chúa trong hang đá, rồi nghĩ thầm:

Mẹ kiếp hôm nay mình đi học, giờ ra chơi, đánh khăng, đánh đáo, mình cãi lộn, chửi thề quá cỡ, không lẽ bây giờ mình phải lấy hết rom đã bỏ vào máng cỏ sáng hôm nay, ra ngoài, mà lại còn phải chôm thêm rom của người nhà đang có trong máng cỏ bỏ ra ngoài nữa, thật là chết bỏ mẹ rồi!!!

Quan sát trong máng cỏ hôm nay, tôi thấy cả nhà tôi chỉ bỏ vào trong máng cỏ được vài cọng rom lúa thừa, lát phất, mặc dù hang đá đã được dựng lên cả mấy ngày qua.

Ồi cha ơi! Với cái đà này, thì năm nay Chúa Hài Nhi nằm trong hang đá, nơi máng cỏ của tôi, chắc sẽ bị lạnh cóng đi mất, rom đâu để mà trải ổ, làm máng cỏ cho Chúa đủ ấm.

Tuy đã bước vào tuổi trưởng thành, nhưng cứ đến mùa Giáng Sinh, tôi lại nghĩ đến lời giáo huấn của Bố tôi ngày xưa, giờ này tôi vẫn còn lưỡng lự, không biết mình có thực hiện được những

điều như Bố đã dạy hay không? Phải làm gì cho tha nhân để Chúa được sưởi ấm...trong mùa đông tuyết phủ, giá rét, lạnh lẽo đây?

Tôi tự thầm nhủ: “*Mình cần phải xét lại những hành động cá nhân và tâm hồn của mình, để có thể can đảm, bỏ được những cọng rom vào máng cỏ cho Chúa ấm áp trong Mùa Giáng Sinh.*”

**Mùa Chúa Giáng Sinh
Jo. Vĩnh SA**

WE WISH YOU A MERRY CHRISTMAS

&

A HAPPY NEW YEAR

<http://giaophanthaibinh.org/a6751/Hang-Da-Noel-cua-Gia-Dinh-Toi.aspx>